

רע"פ 3452/18 - מונתצר גאבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3452/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מונתצר גאבר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 53610-10-17 שניתן ביום 27.3.2018 על ידי כב' סגנית הנשיא ורדה מרוז וכב' השופטים שמואל בורנשטין ודבורה עטר ובקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין

בשם המבקש: עו"ד ראיס אבו סייף

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סגנית הנשיא ו' מרוז וכב' השופטים ש' בורנשטין ו-ד' עטר) בעפ"ג 53610-10-17 מיום 27.3.2018, בגדרו נדחה, בשל העדר התייצבות מטעם המבקש, ערעור שהגיש המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' הובר היימן) בת"פ 2694-11-16 מיום 24.9.2017.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, אימים, והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. בגזר דין מפורט ומנומק, הושתו על המבקש 60 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר על תנאי וקנס. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי המכוון נגד עונש המאסר בפועל בלבד.

2. לדיון הראשון שנקבע בערעור לא התייצב המבקש בשל בעיה רפואית, והדיון נדחה. לדיון השני שנקבע לא התייצב המבקש כיוון שלא הורשה להיכנס לישראל על ידי המת"ק, והדיון נדחה פעם נוספת תוך שבית המשפט מציין כי אם המבקש לא יתייצב, תשקל מחיקת הערעור עם אופציה לאפשר למבקש לחדשו אם יגיע לתחומי מדינת ישראל. לדיון השלישי, שהתקיים ביום 27.3.2018, שוב לא התייצב המבקש ובא כוחו הציג תעודה רפואית שאינה חתומה על ידי רופא. על כן, יישם בית המשפט את החלטתו והורה על מחיקת הערעור תוך השארת האפשרות לחדשו אם תובטח התייצבותו של המבקש. עוד נקבע כי על המבקש להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.5.2018. שתי בקשות מאוחרות שהגיש המבקש לקביעת דיון בערעור נדחו, תוך שנקבע כי המבקש לא סיפק הסבר מניח את הדעת להיעדרותו מהדיון שהתקיים ביום 27.3.2018, ואף לא הוצג שינוי נסיבות המבטיח את התייצבותו בעתיד.

מכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה ביום 30.4.2018 – ערב מועד התייצבותו של המבקש לריצוי עונש המאסר. באותו היום הוריתי למשיבה למסור תגובתה לבקשה ועל עיכוב ביצוע עונש המאסר עד להחלטה אחרת.

3. המבקש טען כי יש לתת לו את יומו לפני ערכאת הערעור ולהורות על קביעת דיון בפני בית המשפט המחוזי, ולחילופין לקבל את הבקשה ולדון בערעור על חומרת העונש גופו. לטענתו לא הגיע לדיון בשל מצבו הבריאותי הקשה וכן בשל שביתה במרכזי התיאום והקישור שחלה באותו שבוע. המבקש הוסיף וטען כי לגופו של עניין בית משפט השלום החמיר עימו יתר על המידה, בהתחשב בנסיבות חייו הקשות.

4. המשיבה טענה כי יש לדחות את הבקשה, שכן בית המשפט אינו מחויב להעניק "הזדמנות שנייה" למערער שלא התייצב לדיון בלא הצדקה, וזאת ביתר שאת בענייננו, בו ניתנו למבקש שלוש הזדמנויות שונות, בהן לא התייצב לדיון. לטענת המשיבה, המבקש לא סיפק הסבר מניח את הדעת להיעדרותו גם בבקשות הנוספות שהגיש לבית המשפט המחוזי, והוא לא עושה כן גם בבקשתו זו.

דיון והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה על צרופותיה ובתגובת המשיבה, סבורני כי דין הבקשה להידחות.

6. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/83 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010); רע"פ 6016/06 קובן נ' מדינת ישראל מע"מ ת"א (17.07.2007)). הבקשה שלפניי רחוקה מרחק רב מאמות מידה אלו: ראשית, היא עוסקת בעניינו הפרטי של המבקש בלבד, ושנית, היא אינה מעלה חשש

לעיוות דין.

7. סעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) מקנה לבית המשפט שלערוור סמכות, מקום בו מערער לא התייצב לדין, "לדחות את הערעור מטעם זה בלבד". ביטול החלטה על דחיית ערעור כאמור יעשה, לפי סעיף 208א(א) לחוק, לו נוכח בית המשפט "כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין" (וראו גם ע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל, בפסקאות 6-7 (7.4.2008); רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, בפסקה 36 (25.3.2018)).

8. בעניינו, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי על דחיית הערעור, ובהחלטותיו שלא לבטל את דחיית הערעור. למבקש ניתנה לא רק הזדמנות אחת, אלא שלוש הזדמנויות שונות, בכולן מיאן להתייצב מטעמים שונים. בפרט, לדיון השלישי שהתקיים ביום 27.3.2018, לא התייצב המבקש באמתלה של כאבים ובדיקה רפואית בבית החולים, אך התעודה הרפואית שהציג בא כוחו לא נחתמה על ידי רופא. המבקש לא צרף תעודה חתומה על ידי רופא גם לבקשותיו המאוחרות לקיום דיון ותעודה כזו לא צורפה גם לבקשה הנוכחית. בנוסף, בבקשתו הנוכחית טען המבקש, לראשונה, כי היעדרותו נבעה גם משביתה במרכזי התיאום והקישור. טענה זו נטענה בעלמא ומבלי להציג כל אסמכתא, ואין לי אלא להביע פליאה מדוע טעם זה עלה רק כעת.

למעלה מכך, איני מוצא בסיס לחשש כי דחיית הערעור הביאה לעיוות דינו של המבקש. זאת, כיוון שהערעור מופנה נגד חומרת העונש בלבד ועונשו של המבקש הוצב, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע לעבירה של שהייה בלתי חוקית לצרכי פרנסה (ראו רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (8.12.2014)), כשבעניינו של המבקש נלוות לעבירה זו גם עבירות של התחזות ואיומים.

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 21.5.2018 עד השעה 10:00, בימ"ר הדריים, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד באייר התשע"ח (9.5.2018).

ש ו פ ט